

[Grünbaum.]

finansministeren, at vi skal se, hvad der kommer ud af det. Det vil altså sige, vi sparker bolden videre til finansministeren og til regeringen og siger til regeringen, at man skal komme med forslag.

Vi har jo liggende i folketinget et kildeskatteforslag, som løser nogle helt påtrængende problemer, men det er nogle øjeblikkelige problemer, der skal løses; det løser ikke det store spørgsmål om de medhjælpende hustruer. Det mener vi også skal løses, og der er vel ikke andet at gøre — så vidt jeg kan se — end at følge den vej, som finansministeren har anvist, og det vil sige, at vi forventer, at finansministeren kommer med et forslag til løsning af dette spørgsmål, formentlig udarbejdet på grundlag af Poul Dahlggaard-udvalgets betænkning. Så tror jeg, at vi kan finde frem til en væsentlig bedre ordning end den, vi har. Det synes jeg lige skal med, at det jo er VKR-regeringens ordning, det er ikke en ordning, vi lavede i forbindelse med kildeskatten. Ordningen for medhjælpende hustruer er lavet under VKR-regeringen, den er gennemført af en konservativ finansminister, men all right, det er ikke nogen god ordning, og vi vil gerne være med til at ændre den.

Glistrup (FP):

Ved de folketingsvalg, der blev afholdt i perioden fra 1960 til 1971 inklusive, fik dette ting en dominans af offentligt ansatte, som var koldhjertede og ligeglade med, hvilke problemer der blev påført erhvervs livet, og der blev endda toneangivende kredse, som ligefrem så det som et selvstændigt formål at sparke til disse fæle karle, der sidder som kapitalister og lever af deres profit.

Resultatet var, at vi ned igennem 1960'erne fik en lovgivning, som på ganske urimelig måde mishandler navnlig de mindre erhvervsdrivende med, at de skulle udfylde aldeles overflødige blanketter til statistikker og til momsregnskab og ATP-indberetninger og kildeskat osv.

Den eneste sagligt rigtige løsning på denne problematik er selvfølgelig at afskaffe det arbejde, afskaffe det så at sige totalt. Det er det, som de mennesker, der er berørt, ønsker. Det er ikke at få en eller anden almisse på nogle få hundrede kroner om må-

neden, eller hvor meget det nu kan blive til efter de forslag, vi har til behandling her, og det er det, samfundet har brug for. Samfundet har ikke brug for, at de mennesker, der er dygtige som håndværkere, som landbrugere, som handlende, skal spilde deres tid på denne aldeles overflødige raslen rundt med at udfylde skemaer, som kolde og gamle folk kan behandle både det ene sted og det andet sted. Det er den eneste rationelle måde at løse de problemer på, som vi her har fremme til debat.

Derimod er det næppe nogen særlig god idé at gøre det, som de konservative eller som centrum-demokraterne vil med de foreliggende forslag, at give et eller andet vederlag, som efter de konservatives forslag skal være en 3.000-4.000 kr. pr. virksomhed og efter centrum-demokraternes forslag vel ca. det halve eller lidt mindre end det halve. Det er en fremgangsmåde, som bare skaber mere administration, flere besværligheder, og det skal til syvende og sidste betales af det produktive erhvervsliv. Det er jo det eneste, der kan betale for det.

Derfor er det nogle dårlige forslag, vi behandler her vedrørende denne side af sagen, og særlig besynderligt er jo i den forbindelse centrum-demokraternes forslag, som går ud på, at nu skal de erhvervsdrivende også have en slags lønmodtagerfradrag. Det er jo så dejligt at uddele fradrag til alle. Man har et fradrag for lønmodtagere, og så siger man, nu skal de erhvervsdrivende efter nogenlunde samme kriterier kunne få et fradrag på maksimalt 2.500 kr., altså nogenlunde den samme teknik, som man bruger ved lønmodtagerfradragene. Vi drøftede her forleden dag, at sparerne skulle have lidt fradrag, det ville de konservative have, og i næste uge kommer der vist noget om, at kristeligt folkeparti vil sige: ja men så skal folkepensionisterne da også have nogle skattemæssige fordele. Det lyder så tilforladeligt, det med, at vi på den måde deler ud til hinanden fordele af den ene eller anden art. Det er en irrationel, u hensigtsmæssig, dårlig måde at løse vore skatteproblemer på.

Den anden del af de to forslag går ud på, at man skal ændre de medhjælpende ægtefællers skattemæssige stilling, og dér er sandheden jo den, at man ikke udefra kan kontrollere, om mandens eller konens ar-